

Genbrugs luft.

Det hele begyndte egentligt i 2001, hvor jeg og et par andre fra klubben, var på en dykker ferie til Hurghada i Røde havet. På en 4 dages live aboard skulle vi på et tidspunkt dykke på en færge, der heder Salam Express. Det var en færge der sejlede i mellem Safak og Mekka, den sejlede på et rev og ligger i dag på 33 m, sammen med de mange hundrede pasagere den tog med ned. Af indlysende grunde ville vores guide ikke have, at vi trængte ind i vraket, vi blev da også pænt ude. Da vi havde dykket ca. 15 min. kom der 16 forvilde russere ned til os, fra en anden dykker båd, de var lige pludselig over alt også inde i vraket. Da vi nu var godt og vel 20 dykkere på vraket på samme tid, ja så lignede det mest, at vi dykkede i et spabad. Der var bobler over alt, og så var det, det slog mig, da jeg hang på dekotrinet, det må da kunne gøres på en anden måde, samt at ordsproget ” NO BUBBLES NO THRUBLES” måske ikke var helt ved siden af.

Da jeg kom hjem viste det sig at prisen på sådan noget legetøj var mere end hvad jeg lige på det tidspunkt havde råd til. Et års tid senere fik jeg et godt tilbud på en helt ny Dræger ”Reay” rebrether som jeg ikke kunne stå for. Så uden de store betænkeligheder fik jeg lænset bankkontoen. Nu meldte der sig så det næste problem (læs opgave), hvordan bruger man sådan en tingest, og det gerne på en sikker måde.

Jeg ringede til Jørgen Friss fra delfinen for han måtte da vide noget om den slags eftersom han selv er instruktør i Drægers rebreather. Det viste sig at de var ved at skulle til at køre et hold i Delfinen og der var sørme lige plads til lille mig. Det var det første kursus i DSF så det var sådan et pilotprojekt. Dagen oprandt og jeg nåede lige at have en teori time og en time i svømmehalen så blev jeg kaldt på arbejde. 2 ½ måned senere var jeg hjemme igen, jeg manglede ”kun” fire dyk i åbent vand og en teoriprøve så var beviset hjemme. Men men men, Jørgen er en travl mand og det lykkedes os kun at få de 2 dyk ude af verdenen, inden jeg skulle på arbejde igen. Jørgen viste sig dog fra sin forstående side, han havde også mere tid efter nytår så det gjorde ikke noget at jeg lige smuttede på arbejde igen.

Vel hjemme igen fra de store vande, kontaktede jeg Jørgen og fik aftalt en dato til de sidste 2 dyk og teoriprøven. Den aftale blev dog også udsat, for Jørgen blev kaldt på arbejde midt i sin ferie. Den næste aftale vi lavede var det så min tur til melde afbud, da min far gik hen og døde. Som det så rigtigt siges så er 3. gang lykkens gang, for 3. gang lykkedes det. Onsdag den 9 Marts tog jeg teoriprøven nede i Delfinens klubhus, det var en prøve der var beregnet til at tage 1 time, men vi havde alle brugt godt 2 timer på den. Vi bestod dog alle.

Den 16 Marts skulle vi så have de sidste dyk, det skulle foregå i Lillebælt, jeg lovede, naiv som jeg nu er, at tage den gamle gummibåd og et par ekstra dykkere med, se det regnede jeg ikke med ville blive noget problem, for der var da helt sikkert mange der gerne ville ud og have en masse vand over hovedet.

Der var en 4 stykker der havde givet tilsagn om at de gerne ville med, aftenen før var der sågar en af dem der ringede for at høre om der stadig var afgang kl. 0800 næste morgen.

Jeg mødte op i klubben kl. 0700 da jeg lige skulle have blandet noget NITROX først. Da kl. så blev 0800 begyndte jeg at gå og trippe, for jeg skulle være i Lillebælt kl.0930. Nå men jeg kunne da altid begynde med at hente gummibåden. Dernede ventede der mig det første chok, gummibåden var flad, fuldstændigt. Nå men der var jo ikke andet at gøre end at gå i gang med fod pumpen. Mens at jeg der stod og jokkede i det kunne jeg jo lige så godt benytte tiden lidt fornuftigt, så jeg begyndte at ringe rundt til dem der havde sagt at de ville med, den ene lykkedes det mig aldrig at få fat på, han ringede mig op da jeg var på vej hjem, den anden svarede meget søvsnig at han var blevet snottet, de 2 sidste ville hellere ud og justere noget nyt udstyr. Der stod jeg så med en nu opblæst gummibåd og ingen at lege med fra Dråben. Nu blev jeg så nød til at have tiltro til at dem fra delfinen der havde sagt at de ville komme også kom, så jeg satte kursen mod Lillebælt.

Det er nu så fedt når folk husker at melde afbud.

Da jeg kom til søspejderne stod Jørgen Friss der allerede, de 3 andre delfiner kom 10 min. efter mig, ppuuha hvor blev jeg lettet for nu kunne dykket lade sig gøre. Glemte jeg at sige at det var en perfekt dag til dyk. Solen skinnede fra en sky fri himmel, vandet var helt fladt og der var næsten ingen strøm. Jørgen og jeg dykkede som det første hold, vi havde et godt dyk men der var ingen fisk at se på, men det gjorde heller ikke så meget for jeg havde en stor fornøjelse ud af at ligge på 25 m. uden støjen fra boblerne i udåndingen. Da vi kom op fortalte Jørgen at da de dyk vi havde haft var gået fint så behøvede jeg ikke det sidste dyk så jeg var færdig uddannet; JUUBIII yes, yes, yes. Da de andre havde fået dykket og vi havde nydt det gode vejr, kørte vi ned til delfinens klubhus hvor jeg så lige skulle give en lille en til at hyggesnakke over.

2 weekender senere var vi nogle stykker der var ude og dykke på illebøllevraket, jeg dykkede sammen med Morten "flyver" der havde taget sin Body inspiration med og Søren Andersen der dykke på åbent system. Vi havde et rigtigt godt dyk hvor vi fra bunden på 12 m. kunne se bunden af båden vi var sejlede i på overfladen. Da vi kom op kunne jeg ikke lade vær med at drille Søren Andersen, jeg fortalte ham at det var sidste gang at jeg ville dykke sammen med ham sådan som han larmede, den bemærkning afstedkom nogle mærkelige strube lyde fra Hr. Andersen samt en del ord som ikke skal gentages her
Olsen